

အာသာဇွန် စာရေးဆရာ - Shanhtet

ငါ့က အရာရာသတိထားရင်း
အသန်ဟုဆုံးဖြတ်လာခဲ့တယ်

စာစဉ် - ၁၀၀

အခန်း (၁၄၃၁)
သွေးလနက္ခတ် (၇၁)

*

ရိုနန်သည် လူငယ်တို့ဘာသာပီပီ တက်ကြွရွန်း
ပသော အပြုံးဖြင့် ပြုံးလျက်ရှိချေသည်။

သို့သော်ငြား ထိုအပြုံးကို မြင်လိုက်ရသော ဖော့
ဒ်ဟာမီလ်မှာမူ ရိုးတွင်းခြင်ဆီတိုင်အောင် အေး
စိမ့်သွားသည့် ခံစားမှုကို ရုတ်ချည်းခံစားလိုက်
ရ၏။

ယင်းအရာရှိချုပ်၏ စိတ်အာရုံထဲ၌ မိမိသည်
ကြီးစွာသော အမှားတစ်ခုကို ကျူးလွန်မိလေပြီ
ဟူသော မရေရာသည့် အသံတစ်ခုကလည်း
ပဲ့တင်ထပ်လျက် ရှိတော့သည်။

ဖော့ဒ်ဟာမိလ်၏ မျက်ခုံးအစုံသည် နှစ်ကြိမ်မျှ တုံ့ခနဲ လှုပ်ရှားသွားပြီးနောက် "အလွန်ကောင်း ပြီ" ဟု ခြောက်ကပ်ကပ်လေသံဖြင့် ဆိုလိုက်လေ တော့သည်။

မိမိ၏ အထက်အရာရှိသည် စိတ်ပျက် အားလျော့စွာ ထွက်ခွာသွားသည်ကို ကြည့်ရင်း ရှိနန်၏ မျက်ဝန်းအစုံမှာမူ နက်ရှိုင်းနက်နဲကာ လျှို့ဝှက်ချက်တို့ဖြင့် ပြည့်နှက်လာခဲ့၏။

ထို့နောက် သူသည် ဘော်ဒါအက်ဒီ၏ အမှုတွဲ ကို တစ်ဖန် ပြန်လည်ကြည့်ရှုမိပြန်သည်။

အဆိုပါ အမှုတွဲမှာ ထူထဲလှပြီး ဝရမ်းပြေး ရာဇဝတ်ကောင်၏ အချက်အလက်များနှင့် ကျူးလွန်ခဲ့သော ပြစ်မှုများကို အသေးစိတ် ဖော်ပြထားသော်လည်း ရှိနန်မှာမူ တစ်ခုခု လွဲချော်နေသည်ဟု ခံစားနေရဆဲ ဖြစ်ပေသည်။

အမှုတွဲပါ အချက်အလက်အချို့ကို တမင်

ဖယ်ရှားထားခြင်း ဖြစ်စေ၊ သို့တည်းမဟုတ် ပိုမို
နက်ရှိုင်းသော သတင်းအချက်အလက်များကို
ဝှက်ဖုံးထားခြင်း ဖြစ်စေ၊ ဧကန်မလွဲ ပြည့်စုံမှုမရှိ
သည်မှာ အမှန်ပင်။

ကျယ်ပြောလှသော ဆဲလက်စ်မြို့တော်ကြီး
အတွင်း၌ ဘော်ဒါအက်ဒီကို ရှာဖွေဖော်ထုတ်ရန်
တစ်ပတ်မျှသာ အချိန်ပေးထားခြင်းမှာ
လက်တွေ့၌ မဖြစ်နိုင်သော အရာပင် ဖြစ်ချေ
သည်။

ရဲဌာနချုပ်ရှိ အဆင့်မြင့် အရာရှိကြီးအချို့၏
ရည်ရွယ်ချက်မှာလည်း နေ့သို့လင်းလျက် ရှိနေ
တော့သည်။

သို့ပါသော်လည်း ရိုနန်အနေဖြင့် ရဲတပ်ဖွဲ့တွင်
ဆက်လက်အမှုထမ်းလိုပါက ဤတာဝန်ကို
ငြင်းဆန်ရန် ခဲယဉ်းပေရာ သူသည် အတန်ကြာ
စဉ်းစားပြီးနောက် စခန်းမှ ထွက်ခွာခဲ့လေသည်။

အလုပ်သင်ကာလကို စောစီးစွာ အဆုံးသတ်နိုင်
ခဲ့ပြီး အရာရှိငယ်အဖြစ် တရားဝင် အမှုထမ်းခွင့်
ရခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူးမှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်
နေစဉ်အတွင်း နေ့စဉ် ရုံးတက်ရုံးဆင်း
လက်မှတ်ထိုးရန် မလိုတော့ခြင်းပင်။

ထို့ကြောင့်လည်း တစ်ရက်နှစ်ရက်မျှ ရဲစခန်း
သို့ မလာဘဲ နေသော်လည်း အကြောင်းမဟုတ်
တော့ပေ။ အရာရှိချုပ် ဖော့ဒ်ဟာမီလ်၏ ဩဇာ
မှာလည်း သူ၏အပေါ်၌ များစွာ လျော့ပါးသွားခဲ့
လေပြီ။

ရိုနန်သည် ဘော်ဒါအက်ဒီ၏ အမှုတွဲကို ကိုင်
ဆောင်လျက် ကြေးနီကျောက်ဆူး
လောင်းကစားရုံသို့ သွားကာ ရှိစင်ကလဲယား
ကို ရှာဖွေလေတော့သည်။

ထိုလှပသော အမျိုးသမီးငယ်သည် ရိုနန်ကို မြင်
လျှင်ပင် တမ်းတမ်းတတရှိလှသော အကြည့်တို့

ဖြင့် ဆီးကြိုလျက် "ဆရာရိနန်... ကျွန်မဆီ မလာ
တာ ကြာပြီနော်" ဟု နှုတ်ဆက်ရှာ၏။

သူမ၏ လေသံမှာ ရိနန်အား ရက်စက်တတ်
သော လူပျိုသိုးတစ်ဦးနှယ် ထင်မှတ်ရစေ
သော်လည်း ရှိစင်ကလဲယား၏ ရင်ထဲ၌မူ ရိနန်
သည် သူမအား အဂ္ဂိရတ်ပစ္စည်းများ ရောင်းဝယ်
ရန် အသုံးချပြီးနောက် ပစ်ပယ်ထားသည့် လူဆိုး
တစ်ဦးသာ ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း သူမမှာ အခြားရွေးချယ်စရာ
မရှိဘဲ ကြေးနီကျောက်ဆူး လောင်းကစားရုံသို့
သာ ပြန်လာခဲ့ရခြင်း ဖြစ်၏။

အဆိုးဆုံးမှာ သူမသည် ရိနန်အား နည်းမျိုးစုံ
ဖြင့် ချဉ်းကပ်ခဲ့သော်လည်း သူကမူ အရေးမလုပ်
ဘဲ ကျောက်ရုပ်နှယ် တည်ငြိမ်နေခဲ့ခြင်းပင်။

ရိနန်သည် သူမကို တစ်ချက်မျှ ကြည့်လိုက်ပြီး
"ငါ့ကို ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ သင်ပေးနေတာ

လား" ဟု အေးစက်စွာ မေးလိုက်ရာ ရှိစစ်စင်က
လဲယားမှာ တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ရင်သွားပြီး
သူမ၏ အလှအပ မာယာတို့ကို ချက်ချင်း
သိမ်းဆည်းကာ

"မလုပ်ရဲပါဘူးရှင်" ဟု ရိုသေစွာ ပြန်လည်
ဖြေကြားလေတော့သည်။

"မင်းကို ခိုင်းစရာ ရှိတယ်"

ရိုနန်သည် အမှုတွဲကို သူမထံ ကမ်းပေးလိုက်
ပြီး "ဒီလူအကြောင်းကို စုံစမ်းပေးပါ၊
အသေးစိတ်လေ ပိုကောင်းလေပဲ။ သုံးရက်
အတွင်း သိချင်တယ်၊ ကုန်ကျစရိတ်ကို ငါ
အကုန်ခံမယ်" ဟု ဆိုလိုက်၏။

ဂူစတပ်ရိန်းမှာ ရိန်းမျိုးနွယ်စုဝင် တစ်ဦးဖြစ်ရုံ
သာမက ကိုယ်ပိုင်အရိန်အဝါနှင့် အင်အားစုများ
လည်း ရှိသည့် ရည်မှန်းချက်ကြီးသူ တစ်ဦး ဖြစ်
ပေရာ ထင်ရှားသော ရွှေရွက်လှေ ကုန်သွယ်ရေး

အသင်းမှာလည်း သူ၏လက်အောက်တွင် ရှိနေ
ချေသည်။

ခြင်္သေ့နှလုံးသား နယ်စားမင်းတွင် သတင်း
ကွန်ရက် ရှိနေခြင်းမှာလည်း မဆန်းလှပေ။

ရိနန်သည် အမှုတွဲထဲတွင် ကွယ်ဝှက်ထားသော
အချက်များ ရှိနေသည်ဟု ယူဆထားသဖြင့် မ
လှုပ်ရှားမီ ယင်းတို့ကို ရှင်းလင်းစွာ သိရှိရန်
လိုအပ်သည်ဟု တွေးမိသည်။

သို့မဟုတ်ပါက အခြားသူ ခင်းထားသော
ကျော့ကွင်းအတွင်းသို့ သက်ဆင်းရပေလိမ့်မည်။
ရို့စ်စင်ကလဲယားသည်လည်း "နားလည်ပါပြီ"
ဟု ဆိုကာ အမှုတွဲကို ရိုသေစွာ လက်ခံလိုက်
တော့သည်။

လောင်းကစားရုံမှ ထွက်ခွာလာသော ရိနန်
သည် ရဲစခန်းသို့ မပြန်တော့ဘဲ ရှေးဟောင်း
ဆိပ်ကမ်းရပ်ကွက်ရှိ သူ၏အိမ်သို့သာ ပြန်ခဲ့လေ

သည်။

ထိုအိမ်မှာ သူ၏ နေအိမ်ဖြစ်ရုံသာမက
အဂ္ဂိရတ်ပညာရပ်ကို လေ့လာလိုက်စားရာ
နေရာလည်း ဖြစ်ပေသည်။ ယခင်က ရှိစင်က
လဲယားနှင့် ရွှေရွက်လှေ ကုန်သွယ်ရေးအသင်းမှ
တစ်ဆင့် ရောင်းဝယ်ခဲ့သော အဂ္ဂိရတ်ပစ္စည်း
အများစုမှာ ဤနေရာ၌ပင် ဖန်တီးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ချေ
သည်။

သတင်းအချက်အလက်များကို စောင့်ဆိုင်းနေ
သည့် ဤရက်များအတွင်း ရှိနန်သည် လက်ခံ
ထားသော အပ်ထည်အဝဝကို အပြီးသတ်
လုပ်ဆောင်ခဲ့၏။

လက်ရှိတွင် ဆဲလက်စ်မြို့တော်ရှိ အထူး
စွမ်းအားရှင် လောက၌ ရှိနန်သည်
အထိုက်အလျောက် နာမည်ကျော်ကြားသော
အဂ္ဂိရတ်ဆရာ တစ်ဦး ဖြစ်နေလေပြီ။

သို့ရာတွင် သူသည် ငယ်ရွယ်လွန်းလှသဖြင့်
အဆင့်မြင့် ဖောက်သည်များမှာ ယုံကြည်ရန်
ခဲယဉ်းနေကြပြီး အော်ဒါမှာယူမှုမှာလည်း များ
စွာ မရှိသေးပေ။

အဂ္ဂိရတ်ဆရာတစ်ဦး၏ ကျော်ကြားမှုမှာ
အချိန်ယူ၍ တည်ဆောက်ရသည့် အရာဖြစ်
သော်လည်း ရိုနန်မှာမူ အလျင်မလိုပေ။ သူ၏
အဂ္ဂိရတ်ပညာ ကျွမ်းကျင်မှုနှင့် အောင်မြင်နှုန်း
မှာ အခြားသော ဆရာကြီးများပင် မယှဉ်နိုင်
လောက်အောင် သာလွန်လျက် ရှိနေသည်
မဟုတ်လော။

ထို့အပြင် ကမ္ဘာဦး နိယာမတရားများအပေါ်
သူ၏ နားလည်တတ်ကျွမ်းမှုမှာလည်း နက်ရှိုင်း
လာသည်နှင့်အမျှ ပိုမိုမြင့်မားသော အဆင့်ရှိ
သည့် ကိရိယာတန်ဆာပလာများကို ဖန်တီးနိုင်
ရန်မှာလည်း လက်တစ်ကမ်း အကွာတွင်သာ ရှိ

နေတော့သည်။

သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ရှိစစ်စင်ကလဲယား
သည် ထူထဲလှသော သတင်းအချက်အလက်များ
နှင့်အတူ ရိုနန်ထံသို့ ရောက်ရှိလာ၏။

ယင်းတို့ကို အမှုတွဲဟောင်းနှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်
လိုက်သောအခါ လွဲချော်နေသော အချက်များမှာ
ပူးပေါ်သလို ထင်ရှားလာတော့သည်။

သတင်းများအရ ဘော်ဒါအက်ဒီမှာ အမြဲတမ်း
ရာဇဝတ်ကောင် တစ်ဦးဖြစ်ပြီး မကြာသေးမီက
နယ်ရှင်မင်း တစ်ဦးအား သတ်ဖြတ်မှု အပါအဝင်
လူသတ်မှု ၁၃ ခုတွင် ပါဝင်ပတ်သက်နေသည်မှာ
အမှန်ပင် ဖြစ်၏။

သို့သော် ပြဿနာမှာ အဆိုပါ နယ်ရှင်မင်းမှာ
လူကောင်းတစ်ဦး မဟုတ်ဘဲ မိန်းကလေးငယ်
များကို ညှင်းပန်းနှိပ်စက် သတ်ဖြတ်ခြင်းနှင့် လူ
ကုန်ကူးခြင်းများ ပြုလုပ်လေ့ရှိသူ ဖြစ်နေခြင်း

ပင်။

ဘော်ဒါအက်ဒီ သတ်ဖြတ်ခဲ့သော သူများမှာ
လည်း များသောအားဖြင့် မှူးမတ်များနှင့် သူဌေး
ကြီးများသာ ဖြစ်ကြလေသည်။

၎င်းကိုယ်တိုင်မှာလည်း စတုတ္ထအဆင့်သို့
ချဉ်းကပ်နေပြီဖြစ်သော အစွမ်းထက်သည့်
အထူးစွမ်းအားရှင် တစ်ဦး ဖြစ်ပေသည်။
အထူးသဖြင့် အဆိပ်ကို ကျွမ်းကျင်စွာ အသုံးပြု
တတ်သဖြင့် တိုက်ပွဲများအတွင်း ရန်သူအား
အလစ်အငိုက် တိုက်ခိုက်နိုင်သူလည်း ဖြစ်၏။

ထို့အပြင် မြို့တော်၌လည်း အပေါင်းအပါများ ရှိ
နေသဖြင့် ဆဲလက်စ်မြို့တော်ကြီး၏ မြေအောက်
ရေဆိုးမြောင်းများအတွင်း ကွယ်ဝှက်နေတန်ရာ
သည်။

ဤသတင်းများကို ဖတ်ရှုပြီးနောက် ခက်ထန်
ကြမ်းတမ်းသော လူဆိုးတစ်ဦး၏ ပုံရိပ်မှာ ရှိ

နန်၏ စိတ်ထဲ၌ ထင်ဟပ်လာခဲ့ချေပြီ။

ဤ "အဆိပ်ဝံ့ပုလွေ" မှာ ဧကန်မလွဲ ခက်ခဲသော ပြိုင်ဘက်တစ်ဦး ဖြစ်ရပေမည်။ ရဲဌာနချုပ်မှာ ရိုနန်အား ဤတာဝန်ကို အတင်းအကျပ် ပေးအပ်ခြင်းမှာ တစ်ချက်ခုတ်နှစ်ချက်ပြတ် ရည်ရွယ်ချက် ရှိနေကြောင်း ထင်ရှားလှပေသည်။

ရိုနန်သည် တည်ငြိမ်သော လေသံဖြင့် "ငါ ဒီလူနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင် တွေ့ချင်တယ်၊ နည်းလမ်းရှိလား" ဟု မေးလိုက်၏။

ရိုစစ်စင်ကလဲယားက အတန်ကြာ စဉ်းစားပြီးနောက် "ဆရာရိုနန်... ဘော်ဒါအက်ဒီက ဆရာရိုနန်နဲ့ တွေ့မှာ မဟုတ်သလို ပြောတာကိုလည်း ယုံမှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ကျွန်မ ထင်မိတယ်" ဟု ဖြေလေသည်။

"သူ ယုံတာ မယုံတာက အရေးမကြီးပါဘူး"

ရိုနန်က ပြုံးလျက် "ဒါပေမဲ့ ဒီလောကမှာ သူ
ဂရုစိုက်ရမယ့် အရာတစ်ခုခုတော့ ရှိမှာပဲ
မဟုတ်လား" ဟု ဆိုလိုက်ရာ ရှိစင်ကလဲယား
က "ဘော်ဒါအက်ဒီဟာ ရေဇာဂိုဏ်း
ခေါင်းဆောင် မော်ဖီးယပ်စ်နဲ့ ရင်းနှီးတယ်လို့
ကြားဖူးပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မော်ဖီးယပ်စ်က အလွန်
လက်ပေါက်ကပ်တဲ့လူပါ။ သူက နယ်စားမင်းနဲ့
တောင်..." ဟု စကားကို အဆုံးမသတ်ဘဲ ချန်
ထားသော်လည်း ရိုနန်မှာမူ အဓိပ္ပာယ်ကို
နားလည်လိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။

"မော်ဖီးယပ်စ် မန်ဒက်..."

ရိုနန်သည် အမှုတွဲကို စိတ်ဝင်တစား ပုတ်လျက်
"ဒီရေဇာဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်ကို ဘယ်မှာ တွေ့နိုင်
မလဲ" ဟု မေးရာ ရှိစင်ကလဲယားက
"ရှေးဟောင်းဆိပ်ကမ်းရပ်ကွက်က အက်ဒီမန်
သဘောကျင်းမှာပါ။ သူက အဲဒီသဘောကျင်းရဲ့

အလုပ်သမားခေါင်းဆောင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီး ဂိုဏ်းဝင်
အများစုကလည်း အဲဒီက အလုပ်သမားဟောင်း
တွေပါပဲ" ဟု ချက်ချင်းပင် ဖြေလိုက်လေ
တော့သည်။

"ကောင်းပြီ"

ရိုနန်သည် မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီး "မင်းကို
ကျေးဇူးတင်ပါတယ်" ဟု ဆိုကာ ထွက်ခွာရန်
ပြင်လိုက်လေတော့သတည်း။

***

အခန်း (၁၄၃၂)
သွေးလနကွတ် (၇၂)

*

သွေးလနကွတ်၏ ရောင်စဉ်အောက်တွင် ဆဲလ
ကံစ်မြို့၏ ရှေးဟောင်းဆိပ်ကမ်းရပ်ကွက်သည်
တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက် ရှိချေသည်။

ထိုရပ်ကွက်အတွင်းရှိ အက်ဒ်မန် သင်္ဘောကျင်း
ကြီးသည် ညဉ့်အမှောင်ထုအတွင်း ဝပ်စင်းနေ
သော သံမဏိသားရဲကြီးတစ်ကောင်အလား
ထင်မှတ်ရပေသည်။

ဟောင်းနွမ်းယိုင်နဲ့နေပြီ ဖြစ်သော်ငြားလည်း
ယင်းထံမှ ထွက်ပေါ်နေသော အန္တရာယ်
အငွေ့အသက်တို့မှာမူ လျော့ပါးသွားခြင်း မရှိ

သေးချေ။

နှစ်ပေါင်းနှစ်ရာကျော် သက်တမ်းရှိပြီဖြစ်သော
ဤသင်္ဘောကျင်းကြီးသည် ရှေးဟောင်း
ဆိပ်ကမ်းရပ်ကွက်၏ အတက်အကျ၊ အနိမ့်
အမြင့်တို့ကို ကောင်းစွာမျက်မြင်ကြုံခဲ့ဖူးလေ
သည်။

လွန်ခဲ့သော ဆယ်စုနှစ်များစွာကပင် စွန့်ပစ်
ခြင်းခံခဲ့ရသော ဤနေရာသည် ယခုအခါတွင်မူ
လူမိုက်ဂိုဏ်းစတားတို့ ခိုအောင်းရာ ခံတပ်ကြီး
တစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့ပြီ ဖြစ်ရာ၊ နာမည်ကျော်
'ဓားသွားဂိုဏ်း' ခေါ် ရေဇာဂိုဏ်း သည်လည်း
ဤနေရာမှပင် အခြေတည်၍ ခေါင်းထောင်လာ
ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထိုဂိုဏ်း၏ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော
ဂုဏ်သတင်းကြောင့် မြင်းရထားမောင်းသမား
တို့သည် အနီးအနားသို့ပင် မကပ်ရဲကြချေ။

ထို့ကြောင့်ပင် ရိုနန်ရေးမွန်သည် သဘောကျင်း
နှင့် တစ်ကီလိုမီတာခန့် အကွာတွင် ရထားပေါ်မှ
ဆင်းခဲ့ရပြီး ခြေလျင်ခရီးဖြင့်သာ ဝင်ပေါက်ဆီ
သို့ ဦးတည်လာခဲ့ရတော့သည်။

အက်ဒ်မန် သဘောကျင်း၏ တံခါးမကြီးနှင့်
အုတ်တံတိုင်းတို့မှာ ပျက်စီးခြင်းမရှိဘဲ နဂို
အတိုင်း တည်ရှိနေဆဲ ဖြစ်ကာ ဝင်ပေါက်ရှိ
လုံခြုံရေးတဲအတွင်း၌မူ သန်မာထွားကြိုင်းသော
လူနှစ်ဦးသည် ဖဲရိုက်ရင်း၊ အရက်သောက်ရင်း
အချိန်ဖြုန်းနေကြလေသည်။

ရိုနန်သည် သဘောကျင်းတံခါးဝသို့ ရောက်ရှိ
လာသောအခါ တဲအနီးတွင် ချည်နှောင်ထား
သော ခွေးကြီးတစ်ကောင်သည် သူ့အား အငြိုး
တကြီး ဟောင်ဟမ်း၍ ကြိုဆိုလေတော့သည်။

"မင်း ဘာလာလုပ်တာလဲ"

အရက်ပုလင်းကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်

ထားသော လူတစ်ဦးသည် တဲထဲမှ ထွက်လာပြီး ရှိန်အား အော်ဟစ်ငေါက်ငမ်းလေသည်။

"ဟေ့ကောင်... ဒီနေရာက မင်းလိုကလေးမျိုး လာရမယ့်နေရာ မဟုတ်ဘူး။ အခုချက်ချင်း လစ်လိုက်တော့၊ မဟုတ်ရင်တော့ ငါ့လက်ရဲဇက်ရဲနိုင်မှုကို အပြစ်မတင်နဲ့"

ထိုသူ၏ ထွားကြိုင်းသော ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်၊ လည်ပင်းနှင့် မေးစေ့အထိ ဖုံးလွှမ်းနေသော အပြာရောင် ဆေးမင်ကြောင်တို့က သူ့အား ခက်ထန်ရက်စက်သည့် ပုံစံမျိုး ပေါက်စေသည်။

ရှိန်သည် မိမိ၏ ဝတ်ရုံကို အသာလှန်၍ ရင်ဘတ်ရှိ ရဲတံဆိပ်ကို ပြသလိုက်ကာ တည်ငြိမ်စွာပင် ဆိုလိုက်ပေသည်။

"ငါက စတုတ္ထမြောက်ရဲစခန်းက ဒုတိယရဲအရာရှိ ရှိန်ရေးမွန်ပါ။ မင်းတို့ရဲ့ အကြီးအကဲ

မော်ဖီးယပ်စ် မန်ဒက်နဲ့ တွေ့ပြီး စကားပြောချင်
လို့ပဲ"

"သူ ရှိလား"

ရိုစ်စင်ကလဲယား ပေးထားသော သတင်း
အချက်အလက်များအရ မော်ဖီးယပ်စ် မန်ဒက်
သည် ညဘက်တွင်သာ ဤသဘောကျင်းသို့ လာ
လေ့ရှိပြီး လက်အောက်ငယ်သားများနှင့်
ပျော်ပါးခြင်း သို့မဟုတ် ဂိုဏ်းရေးရာများကို ဖြေ
ရှင်းခြင်းများ ပြုလုပ်တတ်သည်ဟု သိရသည်။

ထိုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်သည် ဆဲလက်စ်မြို့
အတွင်း လျှို့ဝှက်နေအိမ် အများအပြား ရှိ
သောကြောင့် သူ၏ တိကျသော တည်နေရာကို
မည်သူမျှ မသိနိုင်ကြချေ။

ထို့ကြောင့်ပင် ရိုနန်သည် ယနေ့ညတွင် သူ၏
ကံကြမ္မာကို လာရောက်စမ်းသပ်ကြည့်ခြင်း ဖြစ်
ပေသည်။

"ဒုတိယရဲအရာရှိ ဟုတ်လား"

ထိုလူက ရိုနန်အား အရေးမစိုက်သော အမှုအရာဖြင့် လှောင်ပြောင်လိုက်သည်။ "မင်းက တော်တော် စကားကြီးစကားကျယ် ပြောတာပဲ၊ ငါ့ကို အရူးမှတ်နေလား"

"ဒီနေ့ ငါ စိတ်ကောင်းဝင်နေတုန်း မင်းကို ဆယ်စက္ကန့် အချိန်ပေးမယ်၊ အခုချက်ချင်း ထွက်သွားတော့။ ၁၀... ၉... ၈..."

သူသည် ခါးတွင် ချိတ်ဆွဲထားသော သေနတ်အိမ်ကို ရိုနန်အား ထုတ်ပြလိုက်သည်။ အင်ဗီယာ နိုင်ငံသည် လက်နက်ကိုင်ဆောင်မှုကို တင်းကျပ်စွာ တားမြစ်ထားသော်ငြားလည်း အချို့သော လူများအတွက်မူ ထိုဥပဒေသည် အချည်းနှီးသာ ဖြစ်ချေသည်။

ထိုဓားသွားဂိုဏ်းဝင်၏ လက်ထဲရှိ ခြောက်လုံးပြူးသေနတ်မှာ အစစ်အမှန်ဖြစ်ပြီး

ကျည်ဆန်များလည်း အပြည့်ထည့်ထားပြီး ဖြစ်
ပေသည်။

"၁"

ရေတွက်ခြင်း ဆုံးခန်းတိုင်သည့်တိုင် ရှိန်
သည် မလှုပ်မယှက် ရပ်နေဆဲ ဖြစ်ရာ ထိုသူ၏
မျက်လုံးများအတွင်း ရက်စက်မှု အလင်းတန်းတို့
ဖြတ်ပြေးသွားပြီး လက်နက်ကို ချက်ချင်း
ဆွဲထုတ်လိုက်လေတော့သည်။

ဒိုင်း

ပြင်းရှသော သေနတ်သံသည် ညဉ့်ဦးယံ၏
တိတ်ဆိတ်မှုကို ရုတ်ခြည်း ဖြိုခွင်းလိုက်သည်။

ထိုလူ၏ လက်ထဲတွင် ဆုပ်ကိုင်ထားသော
လက်နက်သည် ပျောက်ကွယ်သွားပြီး သူ၏
လက်ဖဝါးကြားမှ သွေးများ စိမ့်ထွက်လာကာ
မျက်နှာတွင်မူ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော
အမူအရာတို့အစား ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်မှုတို့သာ

အစားထိုးဝင်ရောက်လာတော့သည်။

ခဏတာမျှက မာန်တက်ခဲ့သော အရှိန်အဝါတို့
မှာ အစအနပင် မကျန်တော့ချေ။

ရိုနန်၏ ခြောက်လုံးပြူးသေနတ်နှင့် ထိပ်တိုက်
ရင်ဆိုင်လိုက်ရသောအခါ ထိုဂိုဏ်းသားသည်
တံတွေးကို အနိုင်နိုင် မြို့ချလိုက်ရင်း လေသံအေး
ဖြင့်ပင် ဆိုလိုက်ရရှာသည်။

"အရာရှိမင်း... ကျွန်တော်တို့ ကောင်းကောင်း
မွန်မွန် စကားပြောကြရအောင်ပါ။ ညှိနှိုင်းလို့ ရ
ပါတယ်"

သူ၏ နဖူးအလယ်တည့်တည့်သို့ အသင့်ချိန်
ရွယ်ထားသော သေနတ်ပြောင်းဝသည် စူးရှ
သော နာကျင်မှုကို ခံစားရစေသည်။

သေခြင်းနှင့် ရှင်ခြင်းအကြားရှိ ကြောက်မက်
ဖွယ်ကောင်းသော ဖိအားကို လူတိုင်း ခံနိုင်ရည်ရှိ
ကြသည် မဟုတ်ပေ။

ထိုစဉ်အတွင်း တဲထဲရှိ အခြားဂိုဏ်းသားတစ်ဦး
သည် ရိုနန် သတိလက်လွတ်ဖြစ်နေချိန်တွင်
ပစ်ခတ်ရန်အတွက် ပြောင်းတိုသေနတ်ကို
တိတ်တဆိတ် ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။

ဒိုင်း

စူးရှသော အော်ဟစ်သံတစ်ခု ထွက်ပေါ်လာ
ပြန်သည်။ ရိုနန်အား ချောင်းမြောင်း တိုက်ခိုက်
ရန် ကြိုးပမ်းသူ၏ ညာဘက်လက်မှ သွေးများ
ပန်းထွက်လာကာ သူကိုင်ထားသော သေနတ်မှာ
လည်း မြေပြင်ပေါ်သို့ ပြုတ်ကျသွားလေသည်။

ဆက်တိုက်ထွက်ပေါ်လာသော သေနတ်သံများ
ကြောင့် သင်္ဘောကျင်းအတွင်း ခိုအောင်းနေ
သော ဓားသွားဂိုဏ်းသားအားလုံးမှာ နိုးကြား
သွားကြတော့သည်။

အနီးအနားရှိ ဂိုဒေါင်ထဲမှ လူအုပ်ကြီးသည်
ခြောက်လုံးပြူး၊ ရိုင်ဖယ်နှင့် ပြောင်းတိုသေနတ်

အစရှိသော လက်နက်မျိုးစုံကို ကိုင်ဆောင်လျက်
ပြေးထွက်လာကြလေသည်။

"မင်း သေပြီသာမှတ်"

ခဏတာမျှ ကြောက်ရွံ့နေသော ထိုဂိုဏ်းသား
သည် အင်အားတောင့်တင်းလာသည်နှင့်အမျှ ရို
နန်အား ရိုင်းစိုင်းသော စကားလုံးများဖြင့်
ပြန်လည် ဆဲဆိုလေတော့သည်။

"မင်းလိုကောင်က..."

သူ၏ ဆဲဆိုသံ မဆုံးမိမှာပင် သူ၏ မျက်ဝန်း
တို့သည် ဗလာဖြစ်သွားကာ တစ်ကိုယ်လုံး
အားအင်ကုန်ခမ်းသွားသကဲ့သို့ မြေပြင်ပေါ်သို့
ပျော့ခွေကျသွားလေသည်။

အသက်ရှူနေဆဲ ဖြစ်သော်လည်း သတိမူကား
လုံးဝ လစ်လပ်သွားပြီ ဖြစ်ပေသည်။

အမှန်စင်စစ် သူ၏ စိတ်ဝိညာဉ်သည် ရိုနန်၏
'စိတ်အာရုံစူးချက်' ဖြင့် အထိုးဖောက်ခံလိုက်ရ

ခြင်း ဖြစ်ရာ၊ သူ ပြန်လည်နိုးထလာလျှင်ပင်
အရူးတစ်ယောက်ကဲ့သို့သာ ဖြစ်နေပေတော့
မည်။

ရိုနန်သည် အမှန်တကယ်ပင် ကရုဏာထားခဲ့
ခြင်း ဖြစ်သော်လည်း တစ်ဖက်လူက သူ့အား
သတ်ရဲမည်မဟုတ်ဟု ထင်မှတ်နေခြင်းကြောင့်
မိမိ၏ စွမ်းအားကို အနည်းငယ် ထုတ်ပြလိုက်
ခြင်းသာ ဖြစ်ချေသည်။

ဤဂိုဏ်းသားများအတွက်မူ ရိုနန်အနေဖြင့်
သနားညှာတာနေရန် အကြောင်းမရှိပေ။
စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များကို ခြိမ်းခြောက်ငွေ
ညှစ်ခြင်း၊ ဆက်ကြေးကောက်ခြင်း၊ လူကုန်ကူး
ခြင်း၊ လောင်းကစားရုံနှင့် ပြည့်တန်ဆာအိမ်များ
ဖွင့်လှစ်ခြင်းနှင့် အတိုးကြီးစား ချေးငွေလုပ်ငန်း
များ လုပ်ကိုင်ခြင်း... အစရှိသည့် မကောင်းမှုတို့
ကို ပြုလုပ်နေသော ဓားသွားဂိုဏ်းသည်

ရှေးဟောင်းဆိပ်ကမ်းရပ်ကွက်၏ အဓိက
အန္တရာယ်ဆိုးကြီး ဖြစ်နေသည်မှာ ကြာပြီ ဖြစ်
ပေသည်။

သို့သော် သူတို့၏ နောက်ကွယ်ရှိ အင်အား
တောင့်တင်းသော အရှိန်အဝါများကြောင့်
မည်သူမျှ မဆန့်ကျင်ရဲခဲ့ကြချေ။

ခဏအကြာတွင် ဓားသွားဂိုဏ်းဝင် တစ်အုပ်စု
သည် တံခါးဝသို့ ရောက်ရှိလာပြီး ရိုနန်အား
သေနတ်များဖြင့် ဝိုင်းရံထားကြလေသည်။

အချို့မှာမူ မြေပြင်ပေါ်တွင် လဲကျနေသော
လူအား သွားရောက် ကြည့်ရှုကြသည်။ ရိုင်းစိုင်း
သော ဆဲဆိုသံမျိုးစုံ ထွက်ပေါ်နေပြီး အခြေအနေ
မှာ အလွန်ပင် တင်းမာလျက် ရှိချေသည်။

ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်ဟု ထင်ရသော လူတစ်ဦး
သည် ရိုနန်၏ ရှေ့တွင် ရပ်လိုက်ပြီး မြွေတစ်
ကောင်ကဲ့သို့ စူးရှသော မျက်လုံးများဖြင့် စိုက်

ကြည့်ကာ မေးမြန်းလိုက်သည်။

"ဟေ့ကောင်... ဓားသွားဂိုဏ်းရဲ့ နယ်မြေထဲမှာ လာပြီး ပြဿနာရှာရဲတယ်ဆိုတော့ မင်း ဘယ်လိုသေချင်လို့လဲ"

သူ၏ လေသံမှာ မာန်တက်နေသော်လည်း မျက်လုံးများထဲတွင်မူ သတိထားရမည့် အရိပ်အယောင်တို့ ရှိနေသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ရိုနန်၏ တည်ငြိမ်မှုမှာ လွန်ကဲနေ သောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

အင်အားချင်း မမျှတသော အခြေအနေတွင်ပင် ရိုနန်သည် တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိဘဲ ယုံကြည်ချက် အပြည့်ဖြင့် ရပ်နေသည်မှာ ထိုသူအား ရူးသွပ်သူ သို့မဟုတ် ပညာရှင်တစ်ဦး ဖြစ်ပေလိမ့်မည်ဟု ထင်မှတ်စေသည်။

"စကားတွေ အများကြီး ပြောမနေပါနဲ့"

ရိုနန်က ဆိုလိုက်သည်။ "မင်းတို့ရဲ့ အကြီးအကဲ

မော်ဖီးယပ်စ် မန်ဒက်နဲ့ တွေ့ချင်တယ်၊ လမ်းပြ
ပေး"

သူ၏ စကားအဆုံးတွင် ဆဲဆိုသံများ ထပ်မံ
ထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။

ရိုနန်သည် ခေါင်းကို အသာအယာ ခါယမ်း
လိုက်ရင်း လက်ကို ရှေ့သို့ ရုတ်တရက် ဆန့်
ထုတ်လိုက်လေသည်။

မိတာ တစ်ဆယ်ကျော် အကွာတွင် ရပ်နေသော
ဂိုဏ်းသားတစ်ဦး၏ လက်ထဲရှိ ပြောင်းတို
သေနတ်သည် ရုတ်ခြည်းပင် ကျွတ်ထွက်သွား
ကာ ရိုနန်၏ လက်ထဲသို့ အလိုအလျောက် ပျံဝင်
လာတော့သည်။

ဤသို့သော မှော်ဆန်သည့် မြင်ကွင်းကြောင့်
ဆဲဆိုသံများအားလုံး ရုတ်ခြည်း တိတ်ဆိတ်သွား
လေတော့သည်။

ဓားသွားဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်၏ မျက်လုံးများ

ပြူးကျယ်သွားကာ "မှော်ဆရာ" ဟု ရေရွတ်
လိုက်မိသည်။

ရိုနန်သည် သာမန် အထူးစွမ်းအားရှင် တစ်ဦး
သာ ဖြစ်ပါက သူတို့ဘက်မှ လူအင်အား၊
လက်နက်အင်အားဖြင့် ဖိနှိပ်နိုင်မည် ဖြစ်
သော်လည်း၊ အကယ်၍ သူသည် စွမ်းအား
ကြီးသော မှော်ဆရာတစ်ဦး ဖြစ်နေပါက
အခြေအနေမှာ လုံးဝ ပြောင်းလဲသွားပေ
လိမ့်မည်။

မှော်ဆရာ အများစုသည် ကျည်ဆန်နှင့် မြား
များကို ကာကွယ်နိုင်စွမ်း ရှိကြပြီး သူတို့၏
သတ်ဖြတ်နည်းများမှာလည်း လျှို့ဝှက်နက်နဲကာ
ခန့်မှန်းရ ခက်လှပေသည်။

အလွန်အမင်း လိုအပ်ခြင်း မရှိပါက ဤဂိုဏ်း
ခေါင်းဆောင်သည် မှော်ဆရာတစ်ဦးအား ရန်
မစလိုပေ။ မော်ဖီးယပ်စ် မန်ဒက်သည်လည်း

ထိုနည်းတူပင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ခဏတာ တွန့်ဆုတ်နေပြီးနောက် ဂိုဏ်း
ခေါင်းဆောင်သည် အံ့ကိုကြိတ်၍ ဆိုလိုက်သည်။
"ကောင်းပြီ... မင်းကို ငါတို့ အကြီးအကဲဆီ ခေါ်
သွားပေးမယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဘာမှ မဟုတ်တာတွေ မ
လုပ်နဲ့၊ မဟုတ်ရင်တော့..."

သူသည် ခြိမ်းခြောက်စကားကို ဆုံးအောင် မ
ပြောနိုင်ခဲ့ချေ။ ရိုနန်ကမူ ပြုံးလျက်ပင် "ဒီလိုမှ
ပေါ့" ဟု ဆိုလိုက်ပေသည်။

အချို့သော လူတို့သည် လက်တွေ့မမြင်ရမချင်း
ယုံကြည်ကြသည် မဟုတ်ပေ။

***